

ranski pa 2, katoliški katehet ima nad 90 otrok, luteranski niti 30. Prepričani smo, da krajevni šolski odbor ne bo šel v tako krivico. Saj pa še imamo višjo oblast, kot je občina. Pa da bi bile te občine, kjer komandirajo protestanti, vsaj dosledne. Občina Bodonci, ki je tudi v luteranskih rokah, za istemu katoliškemu katehetu do-

ločila 200 Din letne nagrade, protestantskemu župniku-katehetu pa letnih 1000 Din, in katoliški katehet ima 1½ ure hoje do šole po hribih, dočim stanuje protestantski župnik tik šole, ki sicer poučuje 4 ure tedensko, katoliški pa 2 uri, kateremu so sicer obljubili za drugo šolsko leto večjo nagrado.

DRUŠTVENE VESTI

Za prosvetna društva smo založili poslovne knjige in sicer: Opravični zapisnik 64 strani 13 Din, Opravični zapisnik 96 strani 19 Din, Blagajniški dnevnik 64 strani 17 Din, Blagajniški dnevnik 96 strani 25 Din, Zapisnik izposojenih knjig pola po 30 para. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Priloge za igro »Naša apostola« ob Slomškovih dnevih. Zanima vas gotovo tudi, kdo bo igral! Lahko rečemo, da zastopajo igralci Slomškovke družine vso štajersko. Sodelujejo fantje in dekleta iz Posavja in iz Dravske doline. Pri tej proslavni igri pa niso le igralci iz različnih krajev, temveč po igralcih so zastopani tudi skoro vsi stanovi: uradniški, delavski, kmečki. In vse starosti: igrajo odrasli moške, dekleta in fantje in otroci. Največjo vlogo bo igral gledališki igralec g. Edo Grom, žida Arona pa g. Furijan. Ostale soliste igrajo člani mariborskega Ljudskega odra. »Možje« bodo fantje od fant. odseka Prosvetne zveze v Mariboru, Studencev in Kamnice. »Žene« so članice Poselske zveze. »Fante« igrajo dijaki iz mariborskih srednjih šol. »Dekleta« so učenke meščanske šole šolskih sester v Mariboru, »otroci« pa frančiškanska mladina. Učenci Cirila in Metoda so gojenci dijaškega semenišča. Modri in beli so učenke iz meščanske šole. Konjeniki so fantje iz št. Petra pri Mariboru. V četrtak, na Vnebohod, bo v slučaju lepega vremena prva vaja na prostem, kjer bodo nastopili prvič tudi konjeniki. Vaje bodo v Ljudskem vrtu.

»Naša apostola« pri Sv. Benediktu v Slov. g. Naša fara se vneto pripravlja, da proslavi dne 31. t. m., na Binkošti, 1050letnico smrti sv. Me-

toda. Ob tej priliki se bo prvič izvajala javna igra pod milim nebom »Naša apostola«. Kakor je že znano, se bo igra igrala tudi ob priliki Slomškovih praznikov v Mariboru. Krstna igra bo pa pri nas, ker je želja g. pisatelja samega. Saj je dobil ravno pri Sv. Benediktu duhovno pobudo, da je to delo začel in ga tudi izvršno rešil. Obenem ima pa ta igra s cerkvijo sv. Benedikta tudi neko zgodovinsko povezanost. Cerkev je bila leta 853 posvečena. Ohranjeno je pa ustno izročilo, da sta se tukaj mudila sv. Ciril in Metod leta 876, ko sta šla v Rim. Pri igri sodeluje 120 igralcev. Velike žrtve morajo prenašati: čez dan težko kmečko delo, zvečer vaje. Vabimo že sedaj vse, ki znajo ceniti skupnost, požrtvovalnost, da se udeležijo te slovesnosti. Zagotovljeno bo, da bo vsak vse videl in slišal in lahko soigral.

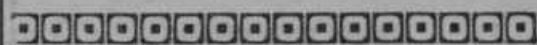
Negova. Prosvetno društvo v Negovi vprizori v nedeljo dne 24. t. m., ob pol štirih popoldne, novo narodno igro »Črna žena«.

Velika Nedelja. Naše bralno društvo ne skrbi samo za zabavo ljudstva in za vzgojo mladine, potem iger in z izposojanjem poučnih in zabavnih knjig, temveč je priredilo že več poučnih predavanj. Tako smo imeli preteklo nedeljo zanimivo predavanje, kateremu so posebno naše gospodinje in dekleta s posebno pozornostjo sledila. Izčrpno po lastnih izkušnjah nam je predaval g. banski svetnik Alojz Janžekovič o izboljšanju naše svinjereje. G. živinozdravnik Nardin iz Ormoža nam je povedal, kako naj ravnamo v slučaju svinjske kuge in o desinfekciji iste. G. sreski kmetijski referent Zorčič nas je poučil, kako naj izboljšamo naše travnike, ter priporočal napravo silosov in napravo gnojišč.

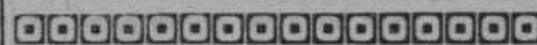
Gornjigrad. Gornjesavinjsko pevsko okrožje priredi na Križovo dne 21. maja v Marija Naz. in ponovi v nedeljo dne 24. t. m. v Gornjemgradu cerkveni pevski koncert. To bo za našo do-

lino posebna novost, ker se cerkvenega koncerta nismo imeli. Nastopilo bo osem cerkvenih pevskih zborov z nad 100 pevci in pevkami. Prosimo vsa p. n. društva, da takrat ne bi priredila nobenih drugih predstav! Vse prijatelje lepe cerkvene pesmi iskreno vabimo! Začetek ob 16. uri, takoj po koncertu sledijo pete litanije Matere božje z blagoslovom. — Katoliško prosvetno društvo se pripravlja na lepo vojno dramo v šestih slikah »A njega ni«, kot zadnje v tej sezoni, na kar se cenjeno občinstvo že sedaj vladno opozarja!

Šoštanj se giblje. Zvest svoji stari tradiciji si je tudi letos nadel nelahko nalogo, da s sodelovanjem skoraj vseh župljanov začetkom junija proslavi veliko versko-narodno svečanost in s prikazovanjem prekrasnih prizorov iz Kristusovega življenja in trpljenja poglobi in utrdi v njihovih srcih vero in odrešilno delo Zveličarja. Ne samo, da sodeluje skoraj vsa župnija pri pripravah za to edinstveno prireditve, tudi pri predstavi sami bo narod spremljal posamezne postaje s prepevanjem cerkvenih ljudskih pesmi, kar bo lepoto prireditve le povzdignilo. Zvesti in vneti župljani kar tekmujejo, kdo bo več storil, več žrtvoval za ogromni oder, katerega velikansko ogrodje se že dviga tik župne cerkve sv. Mihaela. Toliko je vseplošno zanimanje za to največje Gregorinovo delo »V času obiskanja«, da se tozadevnemu pozivu cerkvenega predstojništva niti eden ni odtegnil mnogi so prikovanje istega celo daleč prekosili. Spoznanje da bo ta prireditve prav za prav svečna služba božja, otvorjena s kratkim cerkvenim govorom in z ljudsko cerkveno pesmijo: »Kraljevo znamenje križ stoji«, ilustrirana z dogodki iz Kristu, sovega delovanja, je zajelo vso župnijo, ki željno čaka 6. junija večer, ko bodo kresovi po hribovih in bo slovesno zvonjenje po vseh cerkvah širne župnije naznanjalo začetek te redke svečanosti.

Ali si že obnovil naročnino?

zivali pravega neguša s klici: »Živel Mussolini!« Cesar je pustil pogasiti luči po svojem stanovanju, na kar so se demonstranti razšli.

Kaj pravijo strokovnjaki glede zasedbe Abesintje po Italijanih?

Strokovnjaki v mednarodnem pravu pravijo, da je Abesinija po Italijanski zmagi v Istem položaju kakor je bila Belgija med svetovno vojno, ko so jo Nemci enostavno pogazili brez vsake vojne napovedi. Ker Italija ni napovedala Abesiniji vojne, se je slednja samo branila. Iz tega vzroka ne more danes nobena država nęguša internirati (prirediti) ampak mu mora nuditi gostoljubje. Za slu-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

I.

Bil je lep, sončen majniški dan. Hribi so brsteli v mladem zelenju, rahel veter je vel z juga, zadaj pa so štrleli planinski vrhovi, pokriti še s snegom.

Tam, kjer prileze pot iz gozda na položne bistrške travnike, je bila stara kapelica, ki so ji ljudje rekli: pri Mariji Pomočnici. Na oltarju je bila podoba Matere božje, ki je razprostirala plašč na obe strani, pod njim pa se je zgrinjala tropa siromakov: slepih, hromih, lačnih, nesrečnih — in je proseče in zaupno gledala v dobrotljivi obraz nebeške pomočnice.

Pod oltarjem je čepela danes čudna ženska. Bila je še mlada, obleka ji je bila živo rdeča in nemarna, obraz zagorel, oči ko plameneče oglje, izpod zelene čepice pa so ji silili črni kuštravi kodri. Biti je morala ciganka. Nekoliko časa je strmela v Marijino podobo, nato si je z rokami pokrila obraz in se bridko razjokala, potem pa je zopet topo zaždelala pred se. Gotovo desetkrat je to ponovila, dokler ni začela korake. Tedaj se je kakor kura potuhnila pod klop, da je skoro ni bilo videti. V kapelico je stopila velika, močna kmečka ženska, ki je nosila težek koš. Ko se

je približala oltarju in je pod klopjo zagledala dekle, je od jeze zardela in zavpila:

»Kaj delaš tu? Kradeš — kaj?«
 »Ne, počivam,« je ciganka v strahu zaječala, »trudna sem — trudna — trudna.«
 »Počivaš lahko zunaj tudi.«
 »Zunaj ni varno. Lovijo me.«
 »Potem si že kaj zagrešila.«
 »Ničesar nisem zagrešila... Samo ušla sem, ker me hoče baša prodati. Jaz pa ne dam, da me proda kakor žival. Bežati hočem, daleč, daleč. Ali imaš kaj kruha? Lačna sem, že tri dni nisem ničesar jedla.«

Hudi ženi s košem še je razjasnil obraz in milo se ji je storilo:

»No, pojdi ven! Tu v kapelici se ne sme govoriti.«

Ciganka je počasi vstala in s prstom pokazala na oltar:

»Kdo pa je ta lepa, dobra gospa?«
 »Za božjo voljo, Marijo boš menda vendar poznala!« se je zdrznila žena s košem.

Ciganka je odkimala in znova vprašala:

»Marija? Ne vem. Ali še živi?«
 »Ali si taka poganka, da niti za Marijo ne veš? Seveda še živi in vsem žalostnim in preganjanim pomaga.«

»Tedaj pojdem k njej. Kje je?«
 Ženi se je dekle v srce zasmililo in velela ji je:

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Navodila godbam.

Na Slomškovke praznike naj pride kar največ godb. Vsak kraj, kjer je dobra godba, naj dela na to, da se njihova domača godba gotovo udeleži tudi Slomškovih praznikov. Godbe naj bodo po možnosti tukaj že v nedeljo dne 28. zvečer, da se udeležijo polnočnega spreveda.

Vsaka godba se naj prijavi potom domačega župnega urada ali pa naravnost na naš naslov v Mariboru. Prijavi se naj čimprej, da ji moremo poslati vsa podrobna navodila glede igranja, kakor tudi potrebne note. V polnočnem sprevedu bodo godbe igrale samo nabožne skladbe. Na praznik dne 29. junija pa bodo v sprevedu k službi božji igrale lahko koračnice, do čim bodo po službi božji v sprevedu mimo Slomškovega groba mogle igrati zopet le nabožne skladbe. Izšla je nova koračnica »Preljubo veselje«. Ta koračnica je napravljena po Slomškovem besedilu za godbo na pihala. To koračnico bodo godbe stalno potrebovale in zato je prav, da takoj naročijo s prijavo tudi ta material.

Navodilo pevcem.

Pri službi božji ob Slomškovih praznikih bomo imeli samo ljudsko petje, vsi bomo pevci! Pri polnočnici bomo peli sledeče pesmi: Kraljevo znamenje križ stoji (Slomškova), Marija, Mati ljubljena, Presveto Srce slavo. — Na praznik dne 29. junija na Glavnem trgu bomo pa peli: Sv. ime Marijino, mašno: K Tebi, Jezus ljubeznjivi, Lepa si roža Marija, po povzdigovanju: Pridi molit, o kristjan, sklep: Angel Gospodov. Besedilo pesmi bo v izkaznicah. Melodijo večinoma znamo, prosimo pa cerkvene pevovodje in organiste ter pevce, da vse nedelje do Slomškovih praznikov pojejo v domači cerkvi tudi te pesmi in jih tako uporabijo, da uvedejo s tem tudi doma ljudsko cerkveno petje.

Ljudsko petje mladine.

Tudi dne 21. junija bo ljudsko petje mladine pa sicer bo Spominska knjižnica za mladino obsegala vse pesmi tudi z notami, da jih bodo tako mogli tudi pozneje doma uporabljati kot pripomoček za ljudsko petje mladine. Pri službi božji dne 21. junija bomo peli sledeče pesmi: Sv. križ, Oče v večni visokosti, Marija moje želje,

Ponižno tukaj poklekimo. Na koncu pa Slomškovko: Preljubo veselje. Ta spominska knjižnica, ki velja obenem tudi kot izkaznica za mladino, stane samo 1 Din. Šole si naj jih čimprej oskrbijo!

Oskrbite si vstopnice za koncert in za igro.

Mnogi so želeli, da bi mogli istočasno s prijavo dobiti tudi že vstopnice za koncert in za igro na prostem. Da bi to željo izpolnili, smo na prijavne pole dali tudi te oddelke. Danes objavljamo samo ceno vstopnine. Za koncert dne 28. zvečer ali dne 29. junija popoldne so sledeče cene: stojišča 5 Din, sedeži 10, 15, 20 in 25 Din. Za igro: dne 21. junija je samo za mladino ter je vstopnina samo po 1 Din. Za dne 28. junija popoldne in za dne 29. junija zvečer pa so sledeče cene: stojišča 3 Din, sedeži po 5, 8, 10 15 in 20 Din. — Vstopnic ne moremo rezervirati, ne da bi se iste tudi istočasno plačale.

Plakati vas že vabijo!

Razposlali smo na vse župne urade in na vse šole plakate za Slomškovke praznike. Za dne 21. junija, ko je v Mariboru Preljubo veselje slovenske mladine, kaže plakat Slomška sredi mladine, zbrane pod lipo, kako jo uči in blagoslavlja. Za dneva 28. in 29. junija pa kaže plakat Slomška med mariborskimi župnimi cerkvami. Ako kje plakate še potrebujejo, jih še določimo, prosimo, da nam samo sporočite. Poleg teh velikih smo razposlali tudi male plakate za izložbe. Prosimo, da tudi te izrabite tako, da bodo res vabili v Maribor.

Izkaznice.

Vsak udeleženec brez razlike bo moral imeti izkaznico in znak. Izkaznica bo obsegala sledeče: Naslovna stran je odtis slike na plakatu. Na prvi notranji strani je molitev za beatifikacijo. Nato sledi življenjepis Slomška z označenjem njegovega življenja, ki je minevalo v duhu svetosti. Za tem sledijo pesmi in molitve za službo božjo. V izkaznici je tudi celotni spored, so vsa potrebna navodila za udeležence in inerat. Cena je 2 Din.

Po predpisu se smatra izkaznica kot poziv objava in jo je treba imeti že pri odhodu v Maribor, v Mariboru pa je treba dati udeležbo

**Vsi, ki potujete,
ne pozabite na
novi vozni red!**

Veljaven od 15. maja 1936.

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

potrditi, da se tako doseže polovična voznja. Za to bomo poslali na župne urade nekoliko več izvodov, kakor jih bodo naročili, da jih bodo do zadnjega imeli na razpolago.

Znaki — svetinjice.

Naša prireditelj Slomškovih praznikov je verska prireditelj in zato je prav, ako je tudi znak prireditve verske oblike. Poleg tega pa vemo, da hoče vsak imeti nekaj blagoslovljenega seboj od Slomškovih praznikov. Naročili smo in smo že prejeli lepe znake v obliki svetinjic. Na svetinjici je na eni strani podoba Marije Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa lepo izdelana podoba Antona Martina Slomška. To svetinjico boste pritrtili doma na majhen trak in tega pripeli z njo vred z navadno bucko na obleko. Znaki so izdelani v najboljšem aluminiju in izredno posrečeno. Mali za otroke stanejo po 50 para in veliki po 1 Din. Prepričani smo, da bodo pozneje tudi oni, ki so morali iz kateregakoli vzroka ob teh praznikih doma ostati, hoteli imeti te svetinjice na svojih molekih.

Ne odlašajte s prijavi!

Takoj po Binkošti moramo prejeti prijavne pole. V sredo dne 3. junija najpozneje morajo biti v Mariboru. Radi bi uredili promet na železnici kar najbolje, to pa je mogoče le samo, ako bodo kolikor toliko točne prijave.

Vse žrtve, ki jih imate s pripravami, naj bodo darovane za beatifikacijo Antona Martina Slomška!

Slomškova družina.

»Pojdi, pojdi ven! Zunaj se bova zmenili.«

Pred kapelico je bila klop. Na to sta se usedli, ko je žena postavila svoj koš na tla in privlekla iz njega kos povojenega mesa in velik krajec kruha. Z očmi je požirala ciganka te reči in ko jih je dobila, jih je tako urno pobrisala, da kmalu ni bilo niti drobnice več.

»Ali si sita?« jo je ona vprašala. »Ali bi še?«

Na to ni dekle ničesar odgovorilo, le z očmi je še prosilo. Ona ji je odrezala še kruha in dodala dve kuhni klobasi, da bi se bila najedla dva dobra hlapca:

»Na, le jej!«

Ciganki je zaleglo in jedla je že bolj počasi, nes pa se je plaho ozirala na svojo dobrotnico.

Ta je bila velika in močna kakor kak moški, in čeprav ji je moralo iti že proti šestdesetim, se ji je svetlikal v očeh hudomušen mladosten ogenj. Že z obraza ji je bilo spoznati, da je odločna in pogumna. Zaradi hrupnega nastopanja so ji vobče rekali »Hruplja«, prav ime pa ji je bilo Jerca. Kot stara samica je imela sobico pri nekem kmetu pri št. Ožboltu in je bila po poklicu potovka. Pri kmetih je namreč zbirala jajca, maslo in druge take reči, ki jih je nosila dol v mestece na prodaj, od tam pa je prinašala kmetičam kavo, sladkor in kar je še takega. Čeprav so se je zaradi hudega jezika nekoliko bali, so jo vendar spoštovali zaradi njene poštenosti in uslužnosti in ji dali dosti zaslužiti.

Danes je bila Jerca na potu na Bistrico, pa jo je to srečanje zadržalo. Ciganka je pravkar pojedla in je potovki poljubila roko, še preden jo je ta mogla umakniti. Čez nekoliko časa je poprosila:

»Povej mi, kam moram, da najdem to lepo, dobro gospo!«

»Ti revše ti,« je odvrnila Jerca in otožno pogledala dekle, »če Marije ne poznaš, boš težko našla k nji... Kako pa ti je ime?«

»Vanda. — Kako pa tebi?«

»Jerca sem. Toda povej, odkod prihajaš!«

»Od tam, iz mesta. — Predvčerajšnjem, ne, predpredvčerajšnjem sem iz tabora zbežala, ker me je baša hotel prodati nekemu hudemu starcu.«

»Kdo pa je baša?«

»Baša je baša... poglavar naše družine. Že prej nekoč me je hotel neki drugi družini prodati, tisti, kjer je Mikula baša. Naš baša je Mirko. Ker ne znam nič drugega kakor plesati in na citre igrati, me je Mikula zopet nagnal in zahteval denar nazaj.«

»Kaj pa naj bi še drugega znala?«

»Beračiti pa kaj najti.«

»Kaj najti?«

»Jajc, kur, gosi, piščancev, denarja, prstanov, ur in kar se še takele lahko zmakne.«

»Tako, tako, temu se po vašem reče: najti! Najbrž si tudi ti že marsikaj našla!«

Dalje sledi.

čaj, da bi Italija zahtevala izročitev neguša, bo tako zahtevo odločno odklonila vsaka država, kakor tudi Holandska ni izročila povzročitelja svetovne vojne nemškega cesarja Viljema. Haile Selasie je še vedno pravnomočni abesinski cesar. Ker se ni odrekel prestolu, mu mora vsaka država, ki ga sprejme, izkazovati čast, ki mu gre kot tujemu vladarju. Neguš tudi ni podvržen zakonom države, v kateri biva kot gost. Italija bo seve zahtevala od držav, da priznajo italijanskega kralja za resničnega abesinskega cesarja, za kar ne bode našla državno-pravne podlage in bode naletela na odpor pri poznavalcih mednarodnega prava.